

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Søg...

13. juni 2016

Martin Schjönning (<http://www.planetpulp.dk/author/schjonningpulp/>)

1 kommentar

Synes godt

Færgen

Den svenske horrorroman Færgen bliver måske en anelse lang i spyttet midtvejs, men underholdningsværdien er helt i top – og så er den blodig som ind i Helvede!

(http://www.planetpulp.dk/billeder/boeger/faergen_forside_stor.jpg)Når vi dør, fragter færgemanden os til dødsriget. Når Gud er træt af menneskeheden, drukner han os. Når man virkelig skal skræmme folk, lader man monstrene komme fra havet, Lovecrafts største frygt. Sømænd fortæller hinanden skrøner om spøgelsesskibet Den Flyvende Hollænder, der senere bliver til musical-numre. Dracula ankommer til London på et mennesketomt skib.

1200 passagerer og et ukendt antal besætningsmedlemmer tager ud på en døgnlang færgetur mellem Sverige og Finland. Meget få af dem kommer i land.

Mats Strandbergs **Færgen** skriver sig dermed ind i en lang horrortradition, der spiller på vores urgamle frygt for det mørke ocean, for den isolerede tilstand af hjælpeløshed, vi befinder os i, når vi er på et skib langt fra land og med en halv kilometer vand og kaos under os.

Fortællemæssigt vejbump

Det er altså ikke nogen voldsomt original idé, der danner rammen om den svenske skrækhistorie, som udkom på dansk den 20. maj. Til gengæld er den særdeles velfortalt! Vægten er lagt på de mange og meget forskellige personer, vi følger.

Der klippes lynhurtigt mellem den ensomme ældre dame, den standhaftige bartender, den kloge dreng med den psykisk syge far, party-pigen, der smører sig ind i guldglimmer, inden hun tager på karaokebar. Sammen fortæller de historien om færgen Baltic Charismas sidste rejse, og det bliver både dybt og socialrealistisk, før massakren går i gang.

Strandberg forsyner sine karakterer med en troværdighedsskabende detaljerigdom, der gør, at man virkelig holder med heltene og virkelig hader skurkene. Et af **Færgens** eneste problemer er, at så mange detaljer kræver plads, og i midten af de næsten 500 sider, er der et vejbump på 50-60 stykker, hvor man irriteres lidt over at der ikke sker mere.

Nu ved man godt, at den gamle dame er ensom, og at den kloge dreng har det svært med sin far. Nu må blodet gerne begynde at løbe!

Dyb og kritisk splat

Og det skal jeg sateme love for, det gør! På den anden side af bumpet fører vejen lukt til Helvede. Lemmer bliver revet af, pulsårer flået over, børn ser deres forældre blive myrdet for øjnene af dem, og hjernemasse flyder frit. Det er vidunderligt bizart, dette møde mellem **Lad Den Rette Komme Ind** og **World War Z**, der pludselige udspiller sig på en færge i Østersøen.

Hele vejen frem til vejbumpet er man blevet mere og mere forarget over livet ombord. Det groteske madsvineri, folks utallige måder at dømme hinanden på, det desperate spiritindtag, der understreger at karaktererne godt ved, hvor udsatte de er – de prøver at drikke frygten bort.

Strandberg drysser et tykt lag afsky ud over hele dette syndige grådighedsorgie og kopierer de samme følelser, når blodbadet starter. Det er de samme mekanismer, der er på spil både før og efter. Og aldrig har en spis-hvad-du-kan-buffet forekommet mere frastødende!

Besynderlig indpakning

Der er grundlæggende meget lidt at udsætte på **Færgen**, med undtagelse af det lille vejbump. Men forlagets pressemateriale er en kende opsigtsvækkende – hvilket naturligvis ikke skal ligge værket til last.

Modtryk indleder presseseddelen med ordene “It’s hip to be scared” og fortsætter derefter med at begrunde (undskyldte?), hvorfor de udgiver en horrorroman. Horror kan nemlig “udvide den traditionelle spændingsromans rammer!”

Der er nok ikke den store tvivl blandt horrorfans om, hvilken af de to genrer, der kom først – spændingsromanen blev først en ting, da vi havde slået mystikken ihjel. Misforstå mig ret, jeg er helt vild med, at et stort forlag som Modtryk pludselig udgiver en mursten af splat og gys, men det ville klæde dem ikke at forsøge at bortforklare det.

Man må også spørge sig selv om, hvorfor de vælger at oversætte en svensk horrorroman, i stedet for at tage en af de mange dygtige danske horrorforfattere, der findes derude? Og jeg havde personligt nok valgt en anden catchphrase til bagsiden end “På Østersøen kan ingen høre dig skrike”.

Den tydelige **Alien** (<http://www.planetpulp.dk/?p=13975>)-reference er taget fra bogen, hvor en af karaktererne ironiserer over den håbløse situation, de befinder sig i, men det er jeg ikke sikker på, er gået op for bagsidesnedkeren.

Færgen er venligst stillet til rådighed af forlaget Modtryk.

Titel: Färjan
Forfatter: Mats Strandberg
Forlag: Nordstedts
Udgivelsesår: 2015

Anmeldte udgave:

Titel: Færgen
Forlag: Modtryk
Format: Hardcover
Udgivelsesår: 2016
Antal sider: 474
Oversættelse: Allan Hilton Andersen

Anmeldt i nr. 128 | 13/06/2016 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=42778)

Stikord: Splat (<http://www.planetpulp.dk/?p=2897>)

Martin Schjönning (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115) er litterat, forfatter, rollespiller og generelt en inkarneret nørd – og stolt af det! Han debuterede som novelleforfatter i 2011 med **Anonymt Bidrag** i antologien **Velkommen til Dybet**, og har siden deltaget i flere antologier, blandt andet **Vampyr**, **Pix** og **Varulv**. Hans første kortroman, **Deroute**, udkom i maj 2015, efterfulgt af den første fulde roman, **Afsind**, i januar [...]

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Én kommentar til *Færgen*

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)